

Съвременнитѣ хора трѣбва да иматъ ясна представа за реалността на нѣщата, за да знаятъ, какъ да постѣпватъ съ себе си и съ ближнитѣ си. Въ това се заключава щастието на човѣка; въ това се заключава и неговото здраве. Като знае, какъ да постѣпва съ ближнитѣ си, ако е боленъ, човѣкъ лесно може да се лѣкува. Нѣкои болести не сж нищо друго, освенъ резултатъ на заклинания отъ миналото. За всѣка пакостъ, злина или неправда, направена на нѣкого, човѣкъ възприема неговото недолство и заклинание, което внася дисхармония въ организма му и предразположение къмъ заболяване. Каквито пожелания отправятъ хората къмъ подобнитѣ си, добри или лоши, въ края на краищата, сж ги постигнали. Мощна сила е човѣшката мисль. Тя може да се използва и като разрушителна, и като творческа сила. Като знае това, човѣкъ трѣбва да просвѣщава ума си, да облагородява сърдцето си, за да не причинява пакости нито на себе си, нито на своитѣ ближни.

Хората сж влѣзли въ свѣтъ на противоречия, създадени отъ самитѣ тѣхъ. Тѣ не сж господари на мислитѣ, на чувствата и на постѣпкитѣ си. — Кой може да бжде господарь на себе си? — Сиромасхътъ. Първата сричка „сир“ въ думата „сиромасхъ“ на английски езикъ „сиръ — сжръ“ означава господарь, господинъ, мждрецъ, т. е. човѣкъ, който е разбралъ Божиитѣ пѣтища. Само смирениятъ човѣкъ познава Божиитѣ пѣтища, независимо